

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Szalonnásem ve věci

žalobce: P. S., nar. X,
bytem X,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 2. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce brojí proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 2. 2024, č. j. X (dále též jen: „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2023, č. j. X. Jím byla zamítnuta žalobcova žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též jen: „ZDP“).
2. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě I. stupně a byl nedostatečně zjištěn nebo chybně posouzen. Jeho zdravotní stav se nezlepšuje, ale naopak zhoršuje. Hybnost je horší a horší, bolesti jsou větší, stejně jako

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

omezení v práci. Po reoperacích má pravou nohu o 2 cm kratší, kulhá. Několik měsíců bral silná antibiotika kvůli infekci v kostech. Bolesti kolene, kyčlí a páteře musí řešit docházením na soukromou fyzioterapii. Žalobce se cítí omezený ve výkonu všedních věcí. Jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující jeho pracovní schopnost.

Obsah žaloby

3. Žalobce napadá posouzení svého zdravotního stavu v rámci správního řízení. Požaduje, aby bylo toto posouzení přezkoumáno soudem. Navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované

4. Žalovaná považuje žalobní námitky za nedůvodné. Posudkový lékař neudržitelnost „invalidizující“ kvalifikace dominantního žalobcova postižení jednoznačně osvětlil, uvažovanou závažnost reflektoval volbou horní hranice rozpětí určené položky dle vyhlášky o posuzování invalidity. Rozdílné představy žalobce o adekvátní taxaci namítaných útrap samy o sobě pojednávány nárok na invalidní důchod nezakládají.

Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná.
6. Soud ve věci dne 28. 8. 2024 konal jednání, jehož se zúčastnili jak žalobce, tak pověřená zaměstnankyně žalované, Mgr. Petra Turková. Žalobce ve svém přednesu odkázal na podanou žalobu a doplnil, že se mu po úraze změnil život, již není zdravý, trpí bolestmi, bere na ně prášky, jeho onemocnění má dopad jak do pracovního, tak soukromého života, byl zvyklý si doma věci na baráku opravovat sám, nyní už nemá tu jistotu, musí platit řemeslníky. Zástupkyně žalované pak odkázala na vyjádření k žalobě.
7. Žalobce žádné důkazy nenavrl, žalovaná navrhla, aby soud opatřil a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jen: „PK MPSV“).
8. Z posudku PK MPSV ze dne 27. 6. 2024, soud zjistil, že PK MPSV je v souladu s posudkovým hodnocením prvoinstančního i námitkového řízení a konstatuje, že se u žalobce jedná o ztuhnutí nebo omezení pohybu v kyčelním nebo kolenním kloubu se středně těžkým omezením hybnosti jednoho nebo více kloubů končetiny nebo končetin. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena na 30 % dle kapitoly XV, oddílu B, položky 9b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Na horní hranici taxačního rozpětí bylo hodnoceno s ohledem na přetrvávání potřeby léčby postižení a na komorbiditu, zhodnocena byla i žalobcova profese. Pokud by k těmto faktorům přihlédnuto nebylo, byla by volena spodní hranice taxačního rozpětí, tj. pokles míry pracovní schopnosti o 15 %. Jedná se totiž o postižení jednoho kloubu na jedné dolní končetině, postižení má malý funkční dopad na celkovou pohyblivost, chůzi, stání a schopnost vykonávat denní aktivity a výdělečnou činnost. Nelze hodnotit podle položky 9c), protože se nejedná o těžké postižení s těžkým poškozením kloubů, kdy by omezení hybnosti dosahovalo alespoň polovinu rozsahu, není prokázán závažný dopad na vykonávání denních aktivit. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Není ani důvod pro použití § 4

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

vyhlášky pro posuzování invalidity. Celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 30 %. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 ZDP, ale žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP.

9. Ze správního spisu soud zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti.
10. Dne 16. 8. 2023 podal žalobce žádost o invalidní důchod. Posudkem o invaliditě ze dne 26. 10. 2023 zpracovaným lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary, MUDr. J. V., bylo zjištěno, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 ZDP, ale žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 %. Rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XV., odd. B, pol. 9b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity se procentní míra poklesu pracovní schopnosti nemění. Dle závěrů MUDr. J. V. se u žalobce jedná o stav po ruptuře šlachy čtyřhlavého svalu s abrupcí pately levého kolene, k níž došlo 7. 11. 2021. Téhož dne byla provedena sutura šlachy. Pro rupturu úrazu dne 13. 11. 2021 provedena dne 14. 11. 2021 resutura. Další úraz v lednu 2022, resutura 31. 1. 2022, která odstraněna dne 4. 4. 2022. V květnu 2022 zjištěna pozitivita rezistentního kmene zlatého stafylokoka (MRSA), která byla přeléčena. Dané postižení proto bylo hodnoceno srovnatelně jako středně těžké omezení hybnosti jednoho kloubu končetiny. S přihlédnutím k profesi žalobce byla zvolena horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti (z intervalu 15 % - 30 %).
11. S ohledem na dané zhodnocení invalidity žalovaná rozhodnutím ze dne 26. 10. 2023, č. j. R-26.10.2023-422/750 808 1922, žalobcovu žádost o invalidní důchod zamítla pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 ZDP. Žalobce totiž není invalidní, když míra jeho pracovní schopnosti v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla toliko o 30 %.
12. V námitkách datovaných dnem 14. 11. 2023 žalobce sporoval zhodnocení svého zdravotního stavu. Poukázal na to, že byl nucen změnit zaměstnání na méně náročné, ale také i méně placené. Je stále v léčbě a již několik měsíců pod antibiotiky. Uvedl, že podstoupil reoperaci a jeho léčba nadále probíhá. Trpí neustálými bolestmi nohou, v nichž má plastovou podkovu s drátem přišroubovaným do česky. Má omezenou hybnost a operovaná noha je kratší. V poslední době se navíc léčí s mikrobi, meningokokem a prodělal i léčbu zlatého stafylokoka. Ke svým námitkám připojil žalobce zdravotní dokumentaci, na jejíž obsah odkázal.
13. V rámci řízení o žalobcových námitkách byl dne 25. 1. 2024 zpracován posudek o invaliditě lékařkou Institutu posuzování zdravotního stavu, MUDr. Martinou Fialovou. Ten však plně potvrdil zjištění, k nimž dospěl lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary.
14. V intencích těchto závěrů pak žalovaná vydala napadené rozhodnutí, kterým žalobcovy námitky zamítla a rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2023 potvrdila.
15. Zjištěné skutkové okolnosti soud hodnotil podle následující právní úpravy.
16. Dle § 26 ZDP: „*Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významně*

pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok.“

17. Podle § 39 odst. 1 ZDP: „*Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*“
18. Po provedeném řízení tedy dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí je zákonné. Žalobci se nepodařilo prokázat jeho tvrzení, podle něhož jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě I. stupně.
19. Z citovaného § 39 odst. 1 ZDP se podává, že invalidita předpokládá pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu alespoň o 35 %. Ačkoliv přitom byl u žalobce shledán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, míra poklesu jeho pracovní schopnosti v důsledku tohoto dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dané hranice nedosáhla, když činí pouze 30 %. Věc se tedy nicméně nemá tak, že by žalovaná tvrdila, že žalobce je zdravý, naopak, v rozhodnutích žalované bylo vyjádřeno, že u žalobce je nesporně dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Spor mezi účastníky se tak vedl pouze o míru poklesu žalobcovy pracovní schopnosti, tedy zejména o to, zda dosahuje hranice stanovené pro invaliditu I. stupně. Stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, při níž již lze člověka uznat za invalidního, je věcí zákonodárce. Ten tak učinil ve shora citovaném § 39 odst. 1 ZDP, když tuto hranici stanovil na 35 %.
20. Pro soud je v této situaci podstatné, že otázka žalobcovy invalidity byla v průběhu správního i soudního řízení přezkoumána celkem třikrát (26. 10. 2023 lékařem OSSZ Karlovy Vary, 25. 1. 2024 lékařkou Institutu posuzování zdravotního stavu a konečně dne 27. 6. 2024 PK MPSV), přičemž výsledky těchto posouzení jsou zcela shodné, a to jak co do otázky rozhodující příčiny žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti, tak do otázky její klasifikace a rovněž i hodnocení otázky míry poklesu jeho pracovní schopnosti.
21. Klíčovým důkazem pro závěry soudu byl pochopitelně posudek PK MPSV. Ten soud považuje za úplný (neboť přihlíží ke všem posudkově významným lékařským zprávám, mj. i ke zprávě ortopeda MUDr. K. ze dne 23. 11. 2022, na kterou žalobce odkazoval ve svých námitkách), logicky koherentní a ve svém souhrnu přesvědčivý (neboť ze zjištěných skutečností konsekventně vyvozuje své závěry, které tak jednoznačně nacházejí oporu ve skutkových zjištěních, z nichž PK MPSV vycházela, a vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi). Posudek PK MPSV proto odpovídá kritériím, které na něj uplatňuje ustálená judikatura NSS (srov. např. rozsudek ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Tento posudek přitom zcela jednoznačně potvrdil věcnou správnost posouzení rozhodující příčiny žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, její klasifikace i hodnocení jí zapříčiněné míry poklesu žalobcovy pracovní schopnosti, k níž dospěly posudky o žalobcově invaliditě vyhotovené v průběhu správního řízení.
22. Za takové situace dospěl soud k závěru o nedůvodnosti žaloby. Zdravotní stav žalobce byl v průběhu správního i soudního řízení opakovaně přezkoumán, a to při zohlednění veškeré dostupné zdravotní dokumentace. Žalobcem tvrzená vada posouzení jeho zdravotního stavu nebyla před soudem ničím prokázána.
23. Není přitom sporu o tom, že žalobce skutečně trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem ve smyslu § 26 ZDP. Žalobce má proto nepochybně pravdu, pokud tvrdí, že trpí zdravotním postižením, které trvale ovlivňuje jeho pracovní schopnost. Soud nemá ani žádné pochybnosti o tom, že jeho zdravotní postižení má dopady i do jeho soukromého života, do způsobu, kterým byl zvyklý žít a obstarávat své záležitosti. Při posouzení Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

invalidity je však rozhodující míra poklesu pracovní schopnosti zapříčiněná rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. U žalobce však míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti t. č. nedosahuje hranice nutné pro uznání jeho invalidity, tedy alespoň 35 %. V této souvislosti však soud dodává, a to s ohledem na žalobcovo tvrzení, podle něhož se jeho zdravotní stav nadále zhoršuje (tedy se vyvíjí), že je žalobcovým právem podat novou žádost o invalidní důchod. V řízení o takové nové žádosti pak může být zjištěno, že skutečně v mezidobí došlo k dalšímu relevantnímu zhoršení jeho zdravotního stavu, které má objektivní dopad na míru poklesu jeho pracovní schopnosti, a tedy i na hodnocení otázky splnění předpokladů pro vznik invalidity.

24. Soudní přezkum napadeného rozhodnutí však nemůže vybočit ze stanoveného časového rámce. Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. přezkoumává soud napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Provedeným dokazováním soud zjistil, že v době vydání napadeného rozhodnutí žalobce invalidní nebyl.

Závěr a náklady řízení

25. Soud dospěl k závěru, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalobcova pracovní schopnost nepoklesla o alespoň 35 %, nebyl tedy invalidní. Proto soud podanou žalobu podle § 78 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
26. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: *„Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“* Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalovaná, neboť žaloba byla zamítnuta. Žalovaná je nicméně správním orgánem, který nemá právo na náhradu těch nákladů, které nepřevyšují náklady spojené s výkonem její běžné úřední činnosti. Soud nezjistil, že by nějaké takové náklady žalovaný v souvislosti s probíhajícím řízením vynaložila. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

Plzeň 28. srpna 2024

JUDr. Ondřej Szalonnás v.r.
samosoudce